

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou v právní věci

žalobce: **D. L. A.**, narozený dne ...
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
t.č. Zařízení pro zajištění cizinců Balková, Balková 1, 331 65 Tis u

Blatna

zastoupen Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem
sídlem Šlejnická 1547/13, 160 00 Praha 6

proti

žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**
odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2019 č.j. KRPA-26006-35/ČJ-2019-000022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Jindřichu Lechovskému, advokátovi, sídlem Praha 6, Šlejnická 1547/13, se přiznává odměna ve výši 8.228 Kč, která bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále též „zákon o pobytu cizinců“), rozhodnuto o prodloužení doby jeho zajištění za účelem správního vyhoštění stanovené rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 1. 2019 č.j. KRPA-26006-17/ČJ-2019-000022, a to o 90 dnů.
2. Žalobce v doplnění žaloby namítl, že se žalovaný nesprávně a nedostatečně vypořádal se zásahem napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě zrekapituloval některé rozhodné skutečnosti, odkázal na argumentaci obsaženou v žalobou napadeném rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.
4. Soud o věci samé rozhodl bez jednání v souladu s § 172 odst. 5 větou druhou zákona o pobytu cizinců, neboť účastníci řízení s tímto postupem výslovně souhlasili a soud neshledal nezbytným nařízení jednání o věci samé.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
6. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 15. 1. 2019 byl žalobce kontrolován hlídkou policie ČR, OHS Praha na parkovišti před obchodním domem OBI na adrese Tomíčkova 2287/9, Praha 4, kdy prokázal svoji totožnost průkazem žadatele o udělení mezinárodní ochrany č. L007410 platným do 8. 11. 2018. Provedenou lustrací z dostupných evidencí bylo zjištěno, že žalobce opakovaně porušuje právní předpisy a byl mu na území členských států Evropské unie s platností ode dne 3. 12. 2018 do 3. 12. 2021 zakázán pobyt rozhodnutím Odboru cizinecké policie, OPKPE Praha vydaným dne 16. 2. 2018 pod č.j. KRPA-216725-21/ČJ-2017-000022. Na základě zjištěných skutečností byl žalobce téhož dne zajištěn dle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Totožnost žalobce byla spolehlivě zjištěna podle výsledků porovnání otisků jeho prstů s databází daktyloskopických karet – Afis a podle záznamů policie ČR. Následně bylo zjištěno, že žalobce na území ČR pobývá po uplynutí doby k vycestování z území ČR stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 16. 2. 2018, vedeném pod č.j. KRPA-216725-21/ČJ-2017-000022, jímž mu bylo uloženo správní vyhoštění v délce 3 roky a stanovena lhůta k vycestování do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 15. 4. 2018 a stalo se vykonatelným ode dne 16. 4. 2018. Dne 18. 4. 2018 vydal Odbor cizinecké policie rozhodnutí č.j. KRPA-144543-17/ČJ-2018-000022, na základě kterého byl žalobce zajištěn za účelem realizace správního vyhoštění. Dne 19. 4. 2018 byl žalobce umístěn do Zařízení pro zajištění cizinců v Balkové, kde 20. 4. 2018 požádal o udělení mezinárodní ochrany. Řízení o mezinárodní ochraně bylo dne 23. 5. 2018 pravomocným rozhodnutím č.j. OAM-68/LE-LE05-LE29-2018 zastaveno z důvodu nepřipustné žádosti, proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, který usnesením č.j. 60 Az 50/2018-45 ze dne 1. 11. 2018, které nabylo právní moci 2. 11. 2018, nepřiznal žalobě odkladný účinek. Samotnou žalobu ve věci řízení o udělení mezinárodní ochrany Krajský soud v Plzni zamítl rozsudkem ze dne 1. 2. 2019 č.j. 60 Az 50/2018-66 (kasační stížnost proti tomuto rozsudku byla odmítnuta až v době po vydání

napadeného rozhodnutí žalovaného, a to usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2019 sp. zn. 7 Azs 76/2019). Rozhodnutí o správním vyhoštění vydané dne 16. 2. 2018 Odborem cizinecké policie č.j. KRPA-216725-21/ČJ-2017-000022 se tak stalo vykonatelným od 3. 12. 2018 do 3. 12. 2021. Ve správním spise se dále mimo jiné nachází rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2017 č.j. KRPA-357191-16/ČJ-2017-000022 (v právní moci ode dne 4. 10. 2017, vykonatelné od 4. 11. 2017), kterým bylo žalobci dle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1, 2 zákona o pobytu cizinců uloženo správní vyhoštění z území členských států Evropské unie na dobu 18 měsíců. Žalobce byl dále rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 28. 2. 2019 č.j. 14 T 115/2017-195 (v právní moci ode dne 3. 4. 2019) uznán vinným ze spáchání přečinů přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (dále též „trestní zákoník“), poškození cizích práv dle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku; za to byl odsouzen k trestu vyhoštění z území České republiky ve výměře 5 roků a k trestu propadnutí věci spočívajícímu v propadnutí 1,95 gramu bílé krystalické látky s obsahem metamfetaminu.

7. S žalobcem byl sepsán dne 16. 1. 2019 protokol o podání vysvětlení, ve kterém uvedl, že bydlí se svou matkou a sestrou na adrese U P. 2, P. 7. Rovněž uvedl, že o rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 16. 2. 2018 věděl stejně jako o nepřiznání odkladného účinku ze dne 1. 11. 2018. Nevystěsoval, protože čekal na nějaký soud. Je svobodný, bezdětný a užívá návykové látky, ale jeho zdravotní stav je dobrý. V České republice má matku, otce, sestru a přítelkyni, která je občankou České republiky, ale její datum narození nezná. Žalobce dále uvedl, že jeho přítelkyně má rakovinu jater a poskytuje jí psychickou podporu. Finanční záruku za něho by mohl složit jeho otec. A to ve výši 20.000 Kč. Žalobce závěrem uvedl, že v současné době neexistuje žádná překážka, která by mu bránila ve vycestování. Dne 16. 1. 2019 vydal žalovaný rozhodnutí č.j. KRPA-26006-17/ČJ-2019-000022, kterým byl žalobce zajištěn na 90 dnů za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Žaloba proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem zdejšího soudu ze dne 6. 3. 2019 č.j. 2 A 5/2019-38 (řízení o kasační stížnosti proti tomuto rozsudku je Nejvyšším správním soudem vedeno pod sp. zn. 9 Azs 118/2019). Dne 12. 4. 2019 pak žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí ze dne 12. 4. 2019 č.j. KRPA-26006-35/ČJ-2019-000022, kterým rozhodl o prodloužení doby zajištění žalobce o 90 dnů.
8. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
9. Podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců *policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud cizinec nevystěsoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění.*
10. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.

11. Zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je zásahem do jeho osobní svobody, a proto může být provedeno pouze v souladu se zákony, Ústavou, Listinou základních práv a svobod a v neposlední řadě s Úmluvou o ochraně lidských práv a svobod, již je Česká republika vázána.
12. Žalobce v doplnění žaloby namítal, že se žalovaný nesprávně a nedostatečně vypořádal se zásahem napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Soud tuto námitku vyhodnotil jako nedůvodnou, neboť žalovaný se v napadeném rozhodnutí otázkou zásahu napadeného rozhodnutí do soukromého života žalobce zabýval na straně 9-10 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že žalobce žije na území se svou matkou a sestrou a má na území ČR otce a přítelkyni. K přítelkyni uvedl, že je nemocná a psychicky ji podporuje. Žalovaný má však za to, že toto tvrzení je účelové, jelikož žalobce nedokázal uvést její datum narození, nevěděl ani jméno klubu, kde se poznali, a nebyl schopen žalovanému dát žádné bližší informace k jejímu ztotožnění. Žalovaný zastává názor, že žalobce věděl, což nepopíral, že mu bylo uděleno správní vyhoštění, a tudíž musel předpokládat, že území ČR bude muset opustit. Poukázal na to, že žalobce nesdílí společnou domácnost s občanem EU a ani se o takovou osobu nemusí starat, je svobodný a bezdětný, je státním občanem Vietnamské republiky, je dospělý a nemá žádné zdravotní omezení. Žalovaný uvedl, že rozhodnutí o správním vyhoštění cizince je vždy zásahem do jeho soukromého života a života jeho blízkých, ale dopad není vzhledem k protiprávnímu jednání žalobce nepřiměřený. V této souvislosti zdůraznil, že žalobce je osobou, která shora popsaným jednáním opakovaně porušovala zákony České republiky. V daném případě proto veřejný zájem na vyhoštění žalobce převážil nad ochranou jeho soukromého života.
13. Soud se s hodnocením žalovaného ztotožňuje a doplňuje, že ani pobyt rodinných příslušníků žalobce na území České republiky nezpůsobí nepřiměřenost zásahu do žalobcova soukromého a rodinného života, a to již s ohledem na žalobcovo intenzivní porušování právních předpisů České republiky v minulosti, a to včetně spáchání trestných činů (viz výše).
14. Soud konstatuje, že v rámci řízení o zajištění cizince posuzuje správní orgán možné překážky správního vyhoštění pouze předběžně, neboť přiměřenost zásahu vyhoštění do soukromého a rodinného života a možné překážky ve vycestování se hodnotí zejména v rámci řízení o správním vyhoštění, v rámci něhož Ministerstvo vnitra vydává závazné stanovisko o existenci překážek ve vycestování. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný této své povinnosti dostál, když skutečnosti zjištěné v tomto směru z podkladů získaných z úřední povinnosti a rovněž z protokolu o podání vysvětlení řádně popsal a správně vyhodnotil.
15. Současně lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2016 č.j. 1 Azs 5/2016-25: „*Nejvyšší správní soud v této souvislosti dále poukazuje na rozsudek ze dne 26. 8. 2013, čj. 8 As 33/2013 - 35, ve kterém soud reagoval na výše zmíněné usnesení rozšířeného senátu (jde o usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2011 č.j. 7 As 79/2010-150, pozn. Městského soudu v Praze) následovně: '[z] odůvodnění zmiňovaného rozhodnutí rozšířeného senátu je patrné, že směřuje především k situaci, kdy je teprve zahájeno řízení o správním vyhoštění a není dosud vydáno rozhodnutí ve věci samé*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

(srov. zejm. bod 27, v němž rozšířený senát stanoví povinnost správního orgánu v řízení o zajištění „předběžně“ posoudit možné překážky správního vyhoštění). V nyní posuzované věci již bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění stěžovatele, které bylo potvrzeno rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 22. 10. 2012. Žalobu proti tomuto rozhodnutí stěžovatel nepodal. Žalovaná proto nemusela činit pouze předběžný úsudek o možných překážkách vyhoštění stěžovatele, ale mohla vyjít z pravomocného a vykonatelného rozhodnutí o správním vyhoštění.“ Tento rozsudek je do značné míry použitelný i v nyní posuzovaném případě, kdy žalobci bylo v minulosti již dvakrát pravomocně a vykonatelně uloženo správní vyhoštění, žalobce však přesto z území České republiky nevycestoval. Posouzení otázky zásahu vyhoštění do soukromého a rodinného života cizince pak je třeba provést zejména v řízení o správním vyhoštění cizince, k čemuž v nyní posuzované věci došlo; žalovaný se přesto v napadeném rozhodnutí o prodloužení doby žalobcova zajištění touto otázkou zabýval zcela dostačujícím způsobem a dospěl ke srozumitelným a logickým závěrům, s nimiž Městský soud v Praze souzní. Z uvedených důvodů napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné ani nezákonné. Žalovaný danou právní otázku posoudil správně.

16. Ze všech shora uvedených důvodů neshledal soud žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. Výrok o náhradě nákladů v řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly.
18. Ustanovený zástupce žalobce Mgr. Jindřich Lechovský, advokát, jemuž v souladu s § 35 odst. 9 větou první s. ř. s. platí odměna za zastupování stát, provedl ve věci dva úkony právní služby, kterými jsou první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení nebo obhajoby, je-li klientovi zástupce nebo obhájce ustanoven soudem [§ 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], a písemné podání [doplnění blanketní žaloby - § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za jeden úkon právní služby mu náleží mimosmluvní odměna ve výši 3.100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Za dva úkony právní služby tak ustanovenému zástupci náleží 6.800 Kč, přičemž vzhledem k tomu, že ustanovený zástupce je plátcem DPH, se tato částka zvyšuje o částku odpovídající dani, tj. o částku 1.428 Kč. Celková výše odměny ustanoveného zástupce žalobce tedy činí 8.228 Kč. Tato částka mu bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 6. června 2019

JUDr. Marcela Rousková v.r.
samosoudkyně